

ת"פ 7787/11/14 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מחמד סעאדה, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7787-11-14 מדינת ישראל נ' סעאדה ת"פ 17138-04-16 מדינת ישראל נ' סעאדה

בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות משטרת ישראל - מחוז ירושלים
נגד
מחמד סעאדה - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד נמיר אדלבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שיוחסה לו בכתב האישום המתקן.
2. לפי המתואר בכתב האישום המתקן, במהלך חודש אפריל 2013 נכנס הנאשם יחד עם אחר למחסן השייך למעבידו מר מדחת שוויקי, זאת לאחר שהוא שכנע את אותו אחר כי הוא צריך את עזרתו בהעברת רכוש השייך למעבידו מהמחסן לביתו במטרה לשמור עליהם. הנאשם נטל המחסן יחד עם האחר כלי עבודה שונים בשווי של 41,000 ₪ והעבירם לביתו. לאחר מכן מכר הנאשם את הכלים לאחרים בתמורה לסך של 700 ₪.
3. הנאשם גם צירף אישום נוסף והוא הורשע גם במיוחס לו באותו אישום על פי הודאתו, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק ובעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.
4. לפי המתואר בכתב אישום זה, ביום 27.07.15 במחסום קלנדיה, נתן שוטר דו"ח למר מחמד בן אסמעיל בוכארי לאחר שהבחין בו משליך סיגריה מהמשאית בה נהג. מר בוכארי הגיב בדברים כלפי השוטר שבעטיים בסופו של דבר הודיע השוטר למר בוכארי על מעצרו. בתגובה דחף מר בוכארי את השוטר ואף יצא מהניידת לאחר שהשוטר הכניסו אליה. בשלב זה, ניגשו הנאשם ואדם נוסף בשם מחמד סעיד בן סאלח כראם אל השוטר וחסמו את דרכו מלהתקרב אל מר בוכארי. הנאשם אף פנה אל השוטר ואמר לו "אני אזיין אתכם".

5. הסדר הטיעון כלל גם הסכמה לעניין העונש ולפיה יתבקש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל של 6 חודשים ויומיים ולאחר ניכוי שני ימי מעצרו של הנאשם הוא ירצה את יתרת המאסר בעבודת שירות. כן הוסכם על הפעלת מאסר על תנאי של 6 חודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 39131-01-11 בין היתר בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב. מאסר זה הינו חב הפעלה לאחר שבית המשפט (כב' סגן הנשיא השופט מרדכי כדורי) האריך את התנאי במסגרת גזר הדין שניתן בת"פ 15034-04-12. הוסכם כי המאסר על תנאי יופעל בחופף לעונש המאסר שהושת בתיק זה. כן הוסכם כי יושת על הנאשם עונש מאסר על תנאי של 4 חודשים לתקופה של 3 שנים בגין עבירות רכוש מסוג פשע, מאסר על תנאי של חודשיים לתקופה של שנתיים בגין עבירות רכוש מסוג עוון למעט סעיף 413 ומאסר על תנאי של חודשיים לתקופה של 3 שנים בגין עבירות של הפרעה לשוטר ו/או איומים.

6. במסגרת הטיעונים לעונש הצביעו ב"כ הצדדים גם על הקשיים המשפטיים הקיימים במקרה זה, ביניהם שאלת הפעלת התנאי שניתנה בגין עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב במקרה של גניבה ממעביד; האם ראוי להפעיל תנאי שניתן לפני שנים רבות בגין עבירה קלה יחסית בחלוף זמן כה רב; הפעלת התנאי שניתן לתקופה המרבית שניתן להשית בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב; והעובדה כי הארכת התנאי התייחסה לעבירה של הפרעת לשוטר במילוי תפקידו ולא לעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב.

7. כן נטען לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם בתיקים אלו, נסיבותיו האישיות של הנאשם הכלכליות והרפואיות כפי שניתן ללמוד גם מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 8.01.17. יצוין כי בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה להימנע משליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר בכלא בשל השלכות קשות ופוגעות מאוד שעלולות להיות לעונש שכזה, לנאשם ולבני משפחתו.

8. גניבה ממעביד הינה גניבה בעלת חומרה יתירה, שכן מדובר בניצול האמון שניתן בעובד. ההתגוננות מפני עובדים השולחים ידם ברכוש מעבידם, קשה שבעתיים והיא כמעט בלתי אפשרית (ע"פ (מחזית-א) 70352/03 **בת יוחנן כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.06.04)). הפרת האמון שנותן המעביד בידי עובדיו אשר הוא מפקיד בידיהם את סודותיו גם פוגעת ביחסי העבודה התקינים. הקלות בביצוע העבירה בשל הגישה שיש לעובד למשאביו ויכולותיו של המעביד, דורשים גם הם ענישה מרתיעה ומשמעותית (ע"פ 1848/91 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.06.91)).

9. גם עבירת האיומים בה הורשע הנאשם אינה עבירה קלה, בפרט נוכח העובדה כי היא נעשתה כלפי שוטר שמילא תפקידו על פי הדין.

10. עם זאת, אני סבור כי העונש המוסכם אינו סוטה מהגבול התחתון של מתחם הענישה בעבירות אלו, ובשים לב לקשיים המשפטיים עליהם הצביעו הצדדים, ולהלכות הקבועות באשר להתערבות בית המשפט בהסדרי טיעון, אני סבור כי מקרה זה בין אותם מקרים שיש להתערב בהם.

אני משית אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשים ויומיים מאסר בניכוי 2 ימי מעצרו של הנאשם, אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם למותווה בחוות דעת הממונה.

הנאשם התייצב ביום 11.03.18 עד השעה 9:00. במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע.

2. אני מפעיל את המאסר על תנאי של 6 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 39131-01-11 (והוארך בת"פ 15034-04-12). מאסר זה ירוצה בחופף לעונש המאסר שהושת על הנאשם בסעיף 1 דלעיל.

3. 4 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת רכוש מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.

4. 2 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, במשך שנתיים מהיום.

5. 2 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירה של הפרעה לשוטרי או עבירת איומים במשך 3 שנים מהיום.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, במעמד המתייצבים.